

[Statsministeren.]

jo netop dette, ændringerne i sociallovgivningen i tilfælde af et udvidet medlemskab af fællesmarkedet går ud på; det kan ikke gøres på anden måde. Man vil gerne forhindre, at enkelte lande gør sig til skattely for aktieselskaber; netop her vil en fælles aktieselskabspolitik, en fælles selskabsbeskatning, et fælles minimum for selskabsbeskatningen, aftalt i et udvidet fællesmarked, give en sikkerhed, som man ellers ikke vil kunne få.

Jeg tror altså, at et samarbejde mellem ti europæiske lande vil skabe muligheder, som et isoleret Danmark eller et isoleret Norden ikke vil have. Jeg har allerede nævnt, hvor væsentligt det er, at fællesmarkedet udvides med England og med nordiske lande, og jeg er enig med hr. Hilmar Baunsgaard, når han siger, at fællesmarkedet skifter karakter ved britisk medlemskab, at tendensen til indadvendthed ændres til en udadvendthed, til en åbenhed, som vi må være tilhængere af.

Jeg skal ikke gøre mange bemærkninger til de enkelte modstandere; jeg tror, udenrigsøkonomiministeren i høj grad vil tage sig af det. Jeg synes dog, at jeg vil gøre en enkelt bemærkning til hr. Aksel Larsen. Både hr. Aksel Larsen og andre modstandere taler, som om Nordek stadig består som en mulighed; det gør det jo ikke. Jeg står her med et citat i hånden fra en tale, den finske præsident, Kekkonen, holdt i Norrbottens län i Sverige den 29. april i år; det ligger altså ikke så farligt langt tilbage og ligger efter det møde i Nordisk Råd, hvor vi fik et vist indtryk af, at der ikke længere var muligheder for Nordek. Her siger den finske præsident:

„Nordek er én gang for alle skrinlagt. Jeg kan ikke forestille mig, hvorledes det skulle kunne oplyses. Nye former for nordisk økonomisk samarbejde vil velsagtens blive søgt i fremtiden, men hvad det end bliver, kommer det ikke til at hedde Nordek. Jeg ser intet betænkeligt heri. Fra 1949 er de nordiske lande kommet så langt fra hverandre, at de ikke længere behøver at tænke på fælles udenrigs-, handels- og forsvarspolitik. Vore lande må gøre det bedste, de kan, for at fremme deres egne interesser.“

Jeg nærer meget stor respekt for den finske præsident, Kekkonen, og jeg kunne have ønsket, at det lå helt anderledes for Nordeks

muligheder, men dette citat synes jeg er meget afgørende.

Man har villet lægge noget ind i den fungerende finske statsminister Auras udtalelser i tv, som sikkert giver dem et indhold, de slet ikke har. Jeg står her med et andet citat; det er fra en tale, den finske statsminister, Aura, har holdt den 7. december i år, altså relativt for nylig og efter hans udtalelser i tv. Dér trækker han i land fra sin tv-udtalelse, idet han siger — jeg skal forsøge at oversætte til dansk:

„Jeg nævnte siden, at hvis Danmark og Norge af nogen årsag trods alt ikke skulle gå ind i EEC, så kan man forhandle det nordiske samarbejde fra nye udgangspunkter, men mere end det lovede jeg ikke.“

Det var altså den finske statsminister, Aura, der på den måde trækker i land fra det, man fejlagtigt havde lagt i hans udtalelser fra den tv-udsendelse, jeg selv deltog i.

Hr. Aksel Larsen havde et par polemiske bemærkninger til mig, som det måske er unødvendigt at svare på. Jeg har selvfølgelig aldrig ment, og det ved hr. Aksel Larsen godt, at hvis vi ikke kommer ind i EF, så kan vi udelukkende handle med Norge og Sverige. Noget så fornuftstridigt og realitetsfjernt kan jeg aldrig have ment, det ved hr. Aksel Larsen godt. Han ved også, at jeg før har sagt her i folketinget, at jeg ikke har og aldrig har haft en sådan mening. Det er klart, at hvis vi ikke kommer ind i EF, så vil vi kunne handle med mange, mange lande, forhåbentlig også med EF, men på meget ugunstige vilkår, og det er disse ugunstige vilkår, vi fraråder det danske samfund at binde sig til.

De økonomiske konsekvenser har, efter at hr. Aksel Larsen har haft ordet, været omtalt af flere talere, bl. a. af hr. Niels Helveg Petersen, og jeg tilslutter mig helt det, han sagde. Det er helt klart, at kommer Danmark ikke ind i EF på et tidspunkt, hvor England kommer ind, så står vi over for nogle meget barske økonomiske realiteter, og det bliver meget ubehageligt for den danske befolkning, hvad vi så kommer ud for. Jeg vedstår gerne, at jeg vil anslå den mulige levedødsnedgang til 5-10 pct., det kan gerne være, den bliver større. Og her skal vi jo tage i betragtning, at en sådan levedøds-